

»SLOVENE« velja po pošti na vsi strani Jugoslavije in v Ljubljani: za celo leto naprej . . . K 240— za pol leta . . . 120— za četrt leta . . . 60— za en mesec . . . 20— Za inozemstvo celoleto K 420—

SLOVENE

Inserati: Enostopna poltvarna (50 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor) za enkrat . . . po K 6— poslana itd. . . po K 9— Pri večjem naročilu popust. Najmanjši onlas 9/8 mm K 15. Izba, a vsak dan izvzemši ponedeljek in dva odpraznika od 8. uri zjutraj.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III. Ro. opial se ne vradajo; nekontrolirana pisma se ne sprejemajo. Uredn. tel. št. 50, uprava. št. 328.

Političen list za slovenski narod.

Uprava je v Kopitarjevi ul. 6. — Račun nošine ura. Ljubljanske št. 650 za naročanje in št. 343 za oglašje, avstr. in češ. št. 24.797. str. 23. 11, bosn.-uero. 7563.

Jugoslovanski klub in ustava.

Govor narodnega poslanca dr. Jenka Šimraka na seji ustavnega odbora dne 9. februarja 1921.

Proti hegemoniji.

Gospodje narodni poslanci! Eden od gospodov predgovornikov je smatral za potrebno, da naglasi tu, da je on nasprotnik slovenskega in hrvatskega separatizma. Ako se mora ta fraza že ponavljati, dovolite, da jo ponovim tudi jaz in v imenu Jugoslovanske ljudske stranke ter v imenu Bunjevske-šokačke izjavim, da smo mi največji nasprotniki slovenskega in pa hrvatskega separatizma: toda istotako mi dovolite, da izjavim popolnoma bratsko in iskreno, da smo pa mi tudi nasprotniki srbskega imperializma in srbske hegemonije. Da se prav razumemo, moram naglasiti, da mi ni niti na kraju pameti, da bi pripisoval misel hegemonije in imperializma srbskemu delavcu, revni srbski inteligenci, ki je v tej vojni prelivala kri in ki je ustvarila naše narodno edinstvo in to našo državo. Prepričan sem, da pride do pravega narodnega edinstva še le potem, ko si podajo krvave roke srbski, hrvatski in slovenski kmet, delavec in pa revna inteligenca. Ti trije činitelji bodo zgradili tej državi trdne temelje, čim porušijo sedanji sistem.

Ta sedanji sistem tlači enako hrvatskega, slovenskega in srbskega kmeta in revna ali če hočete reči — proletarsko inteligenco. Prepričan sem, da bo nekoč vstal slovenski in hrvatski Matija Gubec in da bo v Šumadiji vstal voditelj kmetov in delavcev, ki bo končno izvršil naše narodno zedinjenje. To pri nas ne bo Stepan Radić, ker Stepan Radić vodi srbofobsko politiko, ako ne sam osebno, pa njegovi agitatorji in njegovi ljudje, niti ta šumadinec ne bo — oprostite, gospodje iz zemljoradničke stranke — iz Vaše sredine (Mih. Avramović: Jako lepo! Bomo videli), a to enostavno zato ne, ker ste se vi zvezali, tako čuti vsa naša javnost, s stranko, ki hoče danes s pomočjo centralizma v tej državi izvajati hegemonijo in imperializem. (Mih. Avramović: To ni točno. Zemljoradnička stranka se ni z nikomur zvezala. Ona je samostojna, in taka ostane. — Dr. Laza Marković: To so same fraze. To je za shod. Povejte nam kaj konkretnega!) Vi, gosp. Marković, boste kmalu slišali tudi konkretne stvari, ako je to za Vas fraza. Hotel sem naglasiti, da današnja politiko, ki teži za imperializmom, vodi samo nekoliko ljudi tu v Srbiji, katerim so se pridružili po večini tisti prečani, ki so do zadnjega trenutka —

kakor n. pr. v Hrvatski in Slavoniji vodili madjarsko politiko ali kakor oni lepo pravijo. oportunistično politiko.

Zgodovina dokazuje, da Hrvatje in Slovenci niso sužnji.

Gospodje! G. dr. Vošnjak je tu govoril o neki črno-zolti mentaliteti v Sloveniji. Naš g. predsednik dr. Vesnić je istotako hotel tolmačiti nezadovoljnost, ki vlada danes na Hrvatskem in v Sloveniji ter po drugih naših krajih, kot neko posebno zgodovinsko mentaliteto, ki je podedovana iz dobe borb tega naroda proti tuji državi. Nedavno sem čital v nekem belgrajskem listu — a to se v drugih niansah več ali manj javlja v belgrajskem časopisju —, da so Hrvati in Slovenci oziroma hrvatske in slovenske mase suženjske duše, ki niso sposobne za svobodo in ki svobode ne morejo umeti. (Dr. L. Marković: Kateri list je to pisal?) To je pisal »Beogradski Dnevnik«, gospod minister. (Dr. L. Marković: Za to mi nismo odgovorni. — Svetislav Popović: On tako pojmuje klerikalno politiko.) Gospoda moja, mislim da se taka pojmovanja nikakor ne strinjajo z zgodovino slovenskega in hrvatskega naroda. To je najmanj, kar morem reči. Hrvatski narod je v davnih davinah organiziral svojo narodno državo in imel svoje močne narodne kralje. Hrvatski narod je začel borbo z najmočnejšim romanskim elementom: z Benečani, ki so bili eksponenti romanskega naroda in kulture. Ako premorete to borbo, ne smete izgubiti iz vida jako važnega dejstva. V najbolj izpostavljenih naših krajih v Istri, kjer je moral naš narod vzdržati valove navalov, tam — in to je vezna ilina — je bil v cerkvi uveden staroslovenski jezik, v glagoljskem pismu. V središču hrvatske in Slovenije se žal ni mogel obdržati, toda obdržal se je v katoliški cerkvi ravno v tistih krajih, kjer je moral naš narod prestajati najhujše boje z Latinci. Gospoda, naša borba z Benečani ni bila nikak oportunistični instinkt, bila je marveč narodni ideal. Mi smo s tem pokazali, da smo sposobni za svobodo, ne pa za suženjstvo.

Tega ne govorim v separatističnem hrvatskem smislu, marveč zato, da zavrem očitke, ki so se tu izrekli. Hrvatski narod je bil tako močan, tako jak, da je ne samo zavzel dalmatinsko Zagorje, kjer so stanovali rimski in ilirski pastirji, ampak je šel preko trdih zidov Trogira, Spljeta in Zadra in drugih latinskih mest in razširil svoje meje dalje proti zapadu. (Svet. Popović: To je bilo, pa vendar tudi danes hodite za Rimom.) Gospod doktor, vi boste mogli o teh stvarih govoriti v načelni debati. Jaz mislim, da Vaše besede s tem, kar govorim, nimajo nobene zveze.

Naglašam, da se je naš narod proti gotovi latinski rimski politiki, kateri staroslovenski jezik v cerkvi ni bil drag, vedno boril, ker je v tem jeziku videl največje jamstvo narodne zavednosti. On v tej borbi ni niti danes popustil. (Dr. Svet. Popović: Boril se je, to pravim tudi jaz.)

Slovenski narod, naše slovensko pleme je organiziralo s Slovani, ki so stanovali v bližini, svojo narodno državo in to slovensko pleme se je borilo za svoje svobodine od prvega svojega kneza, pa do smrti Janeza Kreka in nadaljevalo bo ta boj tudi poslej. Vi vsi veste, kako je bilo naše slovensko pleme izpostavljeno navalu Germanov, in kako junško je to borbo vzdržalo do današnjega dne.

Gospoda moja, prišla je naša borba z Madjari. Mi smo to borbo žilavo vodili in naše bratske mase, in sicer tudi tiste, ki gredo danes za Radčem, ne morejo zaslužiti pridevke: črno-zolte mentalitete. Vraz in Gaj sta dvignila idejo ilirizma. Hrvati in Slovenci niso bili bolj Hrvati in Slovenci, nego so bili Iliri. Juraj Strossmayer je dvignil idejo jugoslovstva in Hrvati in Slovenci niso bili ne Hrvati in ne Slovenci ampak Jugoslovani. Vse naše ustanove ki so se osnovala v tej dobi, so bile jugoslovanske. Imeli smo jugoslovansko akademijo in vse ostalo. Borba s Khuen-Hedervaryem je trajala polnih 20 let. Rekel sem, da hočem biti iskren, pa mi dovolite, da sem tudi tukaj iskren. Začasa, ko so Madjari preko Khuen-Hedervarya hoteli popolnoma uničiti hrvatsko svobodo, je v hrvatskem saboru na našo veliko žalost podpiral Khuen-Hedervarya srbski del našega naroda v Hrvatski in Sloveniji. (Dr. Laza Marković: Tako je, toda povejte potem, kaj je bilo v Bosni. Bodite objektivni. — Podpredsednik dr. Tomljenović: Kdo ga je vrgel?) Vrgel ga je upor v Hrvatskem Zagorju, vi ga gotovo niste.

Prišli smo v zadnjo fazo boja z Madjari in Nemci. In tu nismo zaslužili pridevka, da smo sužnji, ki se ne znamo boriti za svobodo. (Klic: Kdo je to rekel?) To je rekel Cicvarić, pa tudi vse belgrajsko časopisje piše v podobnem tonu. In ravno ljudje, ki vodijo danes politiko Jugoslovanske pučke stranke in Bunjevske-šokačke stranke, so vsikdar pokazali, da jim je naše narodno in državno edinstvo prvo. Ti ljudje so bojevali veliki boj proti nemškemu in madjarskemu imperializmu. V istem času, gospoda — dovolite mi, da samo še to povem, ker ne bi rad navajal mnogih inkriminacij — v istem času je srbsko-hrvatska koalicija vodila na Hrvatskem, kakor sem bil že naglasil, oportunistično politiko. (Dr. Svet. Popović: A kaj pravi na to Evetović?) Češki politiki so

smatrali, da je začasa vojne bilo potrebno, da se vodi odkrita opozicionalna politika proti Nemcem. Oni so hoteli s to politiko dati svojim kmetom in delavcem, ki so šli v vojno, napotek, da ne streljajo na svojega brata Slovana, da ne streljajo na svojega brata Rusa in Srba. In vi ste videli, kolik uspeh je imela ta češka politika. V Hrvatski se je pa srbsko-hrvatska koalicija sklicevala na neke razloge, češ, da je boljša oportunistična politika, ki je mogla našem narodu obvarovati nekoliko volov in nekoliko meterskih stotov žita pred rekvizicijo in ki je mogla ohraniti doma nekoliko tisoč vojakov. To so bili edini razlogi za to politiko. Pri tem je hrvatsko-srbska koalicija pozabila, da ona narodu ni dala jasne in bistre direktive, da se ne sme boriti proti svojemu bratu Srbu in proti svojemu bratu Rusu.

Gospoda moja! Jaz moram iskreno priznati in to sem kot urednik »Novin« v Zagrebu začasa vojne vedno priznaval, da se večini mož iz srbsko-hrvatske koalicije ne sme odrekati narodnega čuvstvanja, toda istočasno sem vedno pobijal njihovo oportunistično politiko, ki nam je povzročila silno škodo. (Dr. Sv. Popović: Pa vendar sedite skupaj z Lorkovićem in Šurimom!) Oni so radi te oportunistične politike izstopili iz koalicije. (Dr. Svet. Popović: Lorković po osvoboditvi, a Evetović je vzdržal do konca kot član iste stranke. V njegovem imenu govorite!)

Agitacija slovenske samostojne Kmetijske stranke.

G. dr. Vošnjak je rekel in mislil, da bo s tem vzbudil veliko senzacijo, pred ustavotvornim odborom, da je neki duhovnik, a menim, da je pri tem mislil na SLS, agitiral proti njemu, češ da je vzel za ženo neko Srbkinjo. Ne vem, kakšen neumen človek je to bil, a z druge strani za gotovo vem, da so prijatelji g. dr. Vošnjaka in agitatorji hodili okolu po Sloveniji in agitirali proti slovenski ljudski stranki, da je Korošec prodal Slovence Srbom, da jih je prodal kralju Petru, da je Korošec izdal avtonomijo Slovenije. Tisti gospod veli danes po volitvi pred tem slavnim odborom, da mrzi sam pojem avtonomije. (Dalje sledi).

Srednja tehnična šola v Ljubljani.

Slovenija in z njo naša cela država obhaja te dni velepomembni dogodek velike kulturne važnosti za celo Jugoslavijo. Z začetkom drugega tečaja šolskega leta 1920/21. se spremeni ime »Državna obrtna šola« v »Srednjo tehnično šolo« v Ljub-

LISTEK.

Znanost in vera.

Pod tem naslovom je France Weber priobčil članek v novoustanovljeni reviji »Njiva«. Mimogredé omenjamo, da je »Njiva« 1. in 2. številka izšla prejšnji teden; revija se uvaja kot priloga »Jutra«, kajti naročniki »Jutra« jo dobijo mnogo ceneje kot drugi; urednik je dr. V. Knaflič, ki sedi tudi v uredništvu »Jutra«; »Pregled«, ki ga nova revija nudi na svojih zadnjih straneh, pa tudi ni nič drugega kot dostikrat skoraj dobeseden posnetek raznih gospodarskih in političnih notic v »Jutru«. »Njiva« se torej dokumentira kot priloga »Jutra«. Kot smer svoje g dela prav konkretno precizira ono smer, ki jo že ima »Jugoslovanska obnova — Njiva« v Zagrebu-Belgradu, kajti z njo hoče zjedno korakati, kakor poudarja uredniško izrekno na drugi strani platnic. Smer ji je torej svobodomiselnokulturnobojna.

Med štirimi članki, ki jih prinašata prvi dve številki, nas posebno zanima Webrov »Znanost in vera«. Članek je težko čitljiv, ker operira pisatelj z neobičajno terminologijo. Zato ga bo najbrž marsikateri pustil ter pogledal samo na konec, da izve, zakaj pravzaprav gre. Tu sklepa pisatelj:

»Da vlada in mora vladati med znanostjo in vero sledeče razmerje: 1. Idejni antagoniizem«, iz katerega »je umljivo, zakaj se vsakemu pravemu znanstveniku mora zdeti in se tudi zdi nekako »sumljivo« vse, kar je le »versko«, vsakemu pravemu verniku pa ravno tako »sumljivo« vse, kar je le »znanstveno.« — Potem 2. »Principijelna idejna odvisnost vere od znanosti,« glasom katere »je za vsako pravo znanost v načelu vse eno, ali ona nasprotuje kakim veri ali ne, da pa je naravnost življenjskega pomena za vsako vero vprašanje, ali soglašja z znanostjo ali ne.« — Konečno »3. da je znanost katerikoli veri kulturno nadrejena.«

Citati so dobesedno vzeti iz članka. Tudi podčrtana mesta so v članku podčrtana. Iz njih bi po Webru sledilo, da je tudi katoliška vera pred znanostjo absolutno inferiorna, da, v svoji eksistenci naravnost ogrožena po znanosti, ako bi morda »znanost« z njo ne soglašala; da je med znanostjo in vero večni »idejni antagonizem«, to je večno idejno nasprotstvo.

Webrov članek šteje devet strani. Zaključki, ki jih Weber kliče nasproti katoliški veri, so naravnost vničevalni! Nas je pričelo strašno zanimati, kako je prišel na podlagi še ne osmih strani do svojih kričočih zaključkov na deveti strani. Potrudili smo se v njegovo terminologijo in njegov članek.

On analizira spoznavanje. Misel oziroma

spoznavanje, ki vzbuja v človeku prepričanje, da je resnično, na podlagi faktorjev, izvirajočih iz misli same ali iz činiteljev, ki stojé v nujni zvezi z njo, imenuje on avtonomno (k prvi vrsti spada n. pr. »2 x 2 = 4«; k drugi vrsti »toplota razteza kovino«). Taka spoznavanja se goje le v znanosti, zato je Webru znanost »organičen sestav avtonomnih prepričanj«. — Poleg avtonomnih misli oziroma spoznavanj pa se dobe tudi taka, ki rodé v človeku prepričanje, da so resnična, na podlagi činiteljev, ki niso z mislijo samo v nobeni zvezi, ampak so zunaj nje; taki činitelji so trije: opetovano ponavljanje dotične misli; lastna čustvena stran, ki bi misel videla rada resnično; sugestivni vpliv drugih oseb. Te vrste spoznavanj povzročajo torej v človeku prepričanje, da so resnična, ne iz samih sebe, temveč iz drugotnih virov; Weber imenuje taka spoznavanja heteronomna. Sem šteje tudi verovanje ter pravi, »da je vsako verovanje po svojem bistvu le heteronomno prepričanje«, vera torej le »organičen sestav verovanj, to je heteronomnih prepričanj.«

Po vsem tem bi torej po Webru znanost prihajala do svojih spoznavanj ali na podlagi logičnega sklepanja, ki vedno garantira resničnost, ali pa na podlagi eksperimenta, ki ima isto lastnost. Vera pa jemlje zopet — po Webru — podlago za resničnost svojih trditev ali v okolnosti, ker je človek stvar, ki jo veruje, slišal n.

pr. v mladosti vedno krog sebe ponavljati, ali v tem, ker je bil zanjo čuvstveno razpoložen, ali pa v okolnosti, ker so v človeku druge osebe s svojo sugestivnostjo rodile vero v resničnost kake trditve. Tam je torej znanost, tu pa vera. Tako Weber. Webrova teorija ni nič novega. To smo slišali že pred več leti od raznih nemških profesorjev, katerih trditve so nasprotni-sleči nemški profesorji temeljito ovrgli.

Tudi Weber je tukaj znanstveno temeljito in usodno spodsnil. On operira s pojmi »vere« in »verovanja«; prav tako s pojmi »znanosti« in »spoznavanja«. Ostanimo za sedaj pri prvih dveh. Ta dva pojma, »vero« namreč in »verovanje«, definira najprej tako, kakor se njemu prav zdi, potem pa podtakne svojo definicijo istim besedam, s katerimi družijo katoličani čisto druge pojme ter proglašja zmagoslavno kot sklep svojih premis zgorajšnje kričave zaključke. Weber operira torej z najbolj banalnim sofizmom, ki se mu latinsko pravi »aequivocatio« in je popolnoma enakovreden n. pr. sledečemu: Slovenski narod izhaja iz Narodne tiskarne; mi smo slovenski narod, torej mi izhajamo iz Narodne tiskarne . . .

Piše o veri in verovanju, pa se ni potrudil, da bi za te besede dobil definicije oziroma pojme, ki jih katoličani družimo z njimi. V vsakem katekizmu se dobe, vsak katehet bi mu jih obrazložil; ne, s popolno ignoranco o njih piše članek

Deček star mesla vajenca za kolarstvo, 15 let 14 če sedlarsko ali mizarstvo obrt. Naslov pove uprava lista pod št. 541.

Hlapec za sprejme proti dobri plači pri Betonarska tvornica Cihlar, Vodovodna c. 1. Ljubljana. 542

Jabolčnik in prvovrstno silivovko prodaja Upravništvo graščine Ruperčevih pošta Novo mesto.

Mesečno sobo išče soliden gospod. Ponudbe pod »Mesečna soba 530.« na upravo tega lista.

Otroški voziček za ležanje, gumikolesa, bele barve dobro ohranjen — napredaj. Naslov pove uprava lista pod št. 531.

Prodaja se v sredo 16. t. m. med 10—12 uro na Sv. Petra cesti št. 24. 16 kom. dobro ohranjenih dvojnih oken 14 kom. dobro ohranjenih sobnih vrat 8 kom. vzidnik štedilnikov 4 kom. lončenih peči.

Razni deli Diesel-ovega motorja 20 HP se prodajo kot staro železo. Naslov pove uprava »Slovenca« pod št. 476.

Brinje, laško, prvovrstno ima v zelogi vrta, tvrda Kmet Komp., Ljubljana Gosposvetska cesta. Zahtevajte ponudbe.

Prodam franko snbe silve I. a 14.50 Ljubljana K kg

navadne hruške I. a 7. — K kg lepe orehe 14.50 K kg. Naročila pod »Pri-ložnost 548 na upravo Slovenca.

Napredaj: 2 pisalni mizi, 1 nastavek od kredence, pripraven za gostilno, in več zabov. Erjavec & Turk, Valvasorjev trg 7. 493

Lepo posestvo na prodaj, ki obstoji iz hiše, hleva, koročca ter dobrih njiv in travnikov. Naslov pove iz prijaznosti uprava lista pod št. 508. Za odgovor znamka.

Deklica revnih staršev ali brez staršev, stara 12 do 15 let, se sprejme za svojo k meščanski rodbini. Ponudbe na upravo lista pod Zvesta 508.

Hotel ob Donavi v najbolj romantični legi s 30 najmoderneje opremljenimi sobami, po železnici pol ure oddaljen od Dunaja se prodaja. K hotelu spada velik vrt za goste, sadovnjak in vinograd. Odda se za dva milijona jugoslovanskih kron in tudi za tujo valuto. Ponudbe sprejema uprava »Slovenca« pod šifro hotel 498.

Hlapec v oskrbo več krav se sprejme kateri bi imel veselje do molže. Vojaščine mora biti prost, a je lahko vojni invalid. Fantje z dobrimi spričevali se imajo obrniti na Kart. samostan, Pleterje, p. št. Jernej. 351

Gornje dele čevljev vsakovrstne po najnovejšem dunajskem kroju, strokovno delo, izdeluje **blatnik Karel Skofja ul. 13.** Ljubljana. Čevlji, mojstri in njih zadruga, kateri se zanimajo za boljše delo, naj zahtevajo vzorce. Cene dnevne.

Prodaja se 1 vagon lepih jesenov za kolarje, 38 m zice (Drahtseile) kompletno z gonilnimi kolesi in tečaji, 2 lepi popolnoma novi prani opremi (Brustgeschirr), 1 sesalno (Pumpe) in razno železje za mlinsko porabo. Naslov: iv. Kurait, valčni mlin, Domžale.

Nov moderno urejeni fotografski atelje

Franjo Kunšek, Celije
Cankarjeva ulica št. 9

Izvršuje slike vseh vrst v najmodernejši izpeljavi ter po zelo zmernih cenah.

Bukova drva kupim prosto vagon. Obvezne ponudbe na Poštni predal 131.

Dekle z dežele, pošena in pridna, vešča kuhe ter drugih gospodinskih del **išče službo**, najraje pri šivilji, gre pa tudi drugam. Zna tudi nekaj šivati. Ponudbe z navedbo plače na upravo »Slovenca« pod »Slavica 528.«

Pozor! Samo 56 kron Pozor!
kg sladkorja v kockah
pri večjem odjemu tudi ceneje
se dobi pri tvrdki E. Premrov, Moste 64 pri Ljubljani, nasproti gost. pod »Lipo« Stev. 251.

Razpis službe občinskega tajnika.

Pri mestni občini Kranj se odda služba občinskega tajnika. Zahteva se znanje slovenskega in deloma srbohrvatskega jezika ter po možnosti strojepisje. Pravilno opremljene prošnje z dokazili dosedanjega službovanja je vložiti do 25. februarja 1921. Plača po dogovoru. Nastop službe takoj.

Mestno županstvo v Kranju,
dne 10. februarja 1921.

Župan: F. Polak, s. r.

4 izložbena okna

komplet z roleti in brušenimi stekli, velikost 140.290 cm ima na prodaj

Obrtna centrala v Ljubljani,
Praškova ulica 3.

Večja množina dobro ohranjenih

SODOV

lesenih in železnih, se prodaja po ugodni ceni. — **GOLOB & Ko.,** tovarna kemičnih izdelkov, Vič.

Večja množina

pocinkane pločevine

po nizki ceni se prodaja pri **L. PODBOJU, Sv. Petra cesta 95.**

Konkurence

- zmožen -

je samo oni trgovec, ki dobi blago iz prve roke. Koruzo, oves, pšenico itd. dobite najceneje franko vsaka želez. postaja v Sloveniji pri

B. ŠURJAK I DRUG
ZAGREB, Gundulićeva ulica 58.

Auto

v dobrem stanju, samo novejši Typ. ter prvovrstne znamke se kupi. — Ponudbe z navedbo cene, moči in sistema je poslati na upravo štvo »Slovenca« pod šifro »AUTO« 300 472.

Brez posebnega obvestila.

Potrji globoke žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš srčno ljubljeni soprog, oče, stari oče, brat in svak, gospod

Matija Kunc

kr. strokovni učitelj in posestnik

v ponedeljek dne 14. februarja 1921, po kratki, mučni bolezni, previden s tolažili sv. vere mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v sredo dne 16. februarja ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Tržaška cesta št. 45 na pokopališče k Sv. Križu.

Bodi mu blag spomin!

V Ljubljani, dne 15. februarja 1921.

Globoko žalujoče rodbine:

Kunc, Tomažič, Juvanc.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo žalostno vest, da je naš preljubljeni soprog in oče, gospod

Ignacij Mikuš

posestnik in trgovec

po dolgi in mučni bolezni danes mirno v Gospodu zaspal. Pogreb blagega pokojnika se vrši v sredo 16. februarja ob 11. uri popoldne na domače pokopališče. Priporočamo ga v blag spomin!

Sv. Martin ob Paki, 14. februarja 1921.

Marija Mikuš roj. Pož

soproga

Vladko, Slavka, Marjan, Boris

otroci.

Globoko potrji naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je Vsemogočnemu dopadlo poklicati v boljše življenje našega nad vse ljubljenega soproga, oz. očeta, starega očeta in tasta, gospoda

Franc Končan

ključavnčarski mojster, posestnik i. t. d.

v starosti 62 let. Pogreb dragega nepozabnega se vrši v torek 15. t. m. iz hiše žalosti na župno pokopališče v Dom. al. h. Maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi v Domžalah. Domžale, dne 13. svečana 1921.

Antonija Končan

soproga.

Franc, Janko, Zvonko, Ciril, Metod, Vinko

sinovi.

Mici, Tončka, Anica

h. ere.

Fani Končan roj. Zajc, Tončka Končan roj. Habjan

sinovi.

Francka Končan

vnučica.

Krajni žolski svet v Domžalah naznanja, da je njega večletni član, gospod

Franc Končan

ključavnčarski mojster in posestnik

dne 13. februarja zjutraj ob pol 2. uri po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 62. letu starosti mirno v Gospodu zaspal. Pogreb preblagega pokojnika se vrši v torek, 15. febr., dop. ob 10. uri iz hiše žalosti, Sp. Domžale 41, na župno pokopališče v Domžalah. Domžale, 13. februarja 1921.

Karol Florin, predsednik.

Hranilnica in posojilnica v Domžalah naznanja, da se je ne soustanovitelj in 23 letni prezslužni tajnik, gospod

Franc Končan

ključavnčarski mojster in posestnik

dne 13. februarja zjutraj ob pol 2. uri po kratki, mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 62. letu starosti preselil v boljše življenje. Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v torek, 15. febr., dop. ob 10. uri iz hiše žalosti, Sp. Domžale 41, na župno pokopališče v Domžalah. Časten, hvaležen mu spomin! Domžale, 13. februarja 1921.

Franc Bernik, načelnik.

Kat. izobraževalno in podporno društvo v Domžalah javi pretužno vest, da je njega požrtvovalni, vneti 18 letni blagajnik, gospod

Franc Končan

ključavnčarski mojster in posestnik

dne 13. februarja zjutraj ob pol 2. uri po kratki mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče v 62. letu starosti odšel po večno plačilo. Pogreb predragega pokojnika se vrši v torek, 15. febr., dop. ob 10. uri iz hiše žalosti, Sp. Domžale 41, na župno pokopališče v Domžalah. Vsemogočni mu bodi o hlen plačnik! Domžale, 13. februarja 1921.

Franc Bernik, predsednik.

Zauruzna Zveza v Ljubljani

razpisuje službo

knjigovodskega uradnika,

ki ima trgovsko izobrazbo.

Lastnoročno pisane prošnje s spričevali in zahtevki o plači je do **23. februarja t. t.** predložiti ravnateljstvu (Dunajska cesta št. 38, I. nadstr.)

Glavni dobitnik 80.000 kron!

dobila je 8. t. m. na po našem zavodu kot **cela srečka**

prodana

štev. 60.188

Naslednje žrebanje 7. in 8. marca t. l.

Medunarodna banka

deln. društvo
Oddelek razr. loterije

Zagreb, Gajevega 8